

מועד קטן ג

מיוחד לגולשי פורטל הדף היומי!

מתוך חוברת "המאור המבואר" - תמונות תלת-מימד על מסכת מועד קטן.

באדיבות ארגון "מאורות הדף היומי".

התמונות מופיעות גם בגמרא המהודרת של "מאורות הדף היומי" בשיתוף "עוז והדר"

לרכישת הגמרא: 02-8043333

מיועד לשימוש פרטי/קבוצתי בלבד.

דף ג' ע"א

13

גמז', ולעידוד.

וברק"י, שחופר תחת הגפנים לרפויי
ארעא.

דף ג' ע"א

14

גמז', ולכיסוח.

וברק"י, בעשבים, שחותך הרעים
מן המזבים.

15

דף ג' ע"א

גבו', מפסגין.

וברש"י, סומכים האילן שהוא רענן
יותר מדאי.

וראה בהגהות יעב"ץ.

דף ג' ע"א

גמ', מזבלין.

וברק"י, מניחים זבל בעיקרי האילן.

17

דף ג' ע"א

גמז', מפרקין.

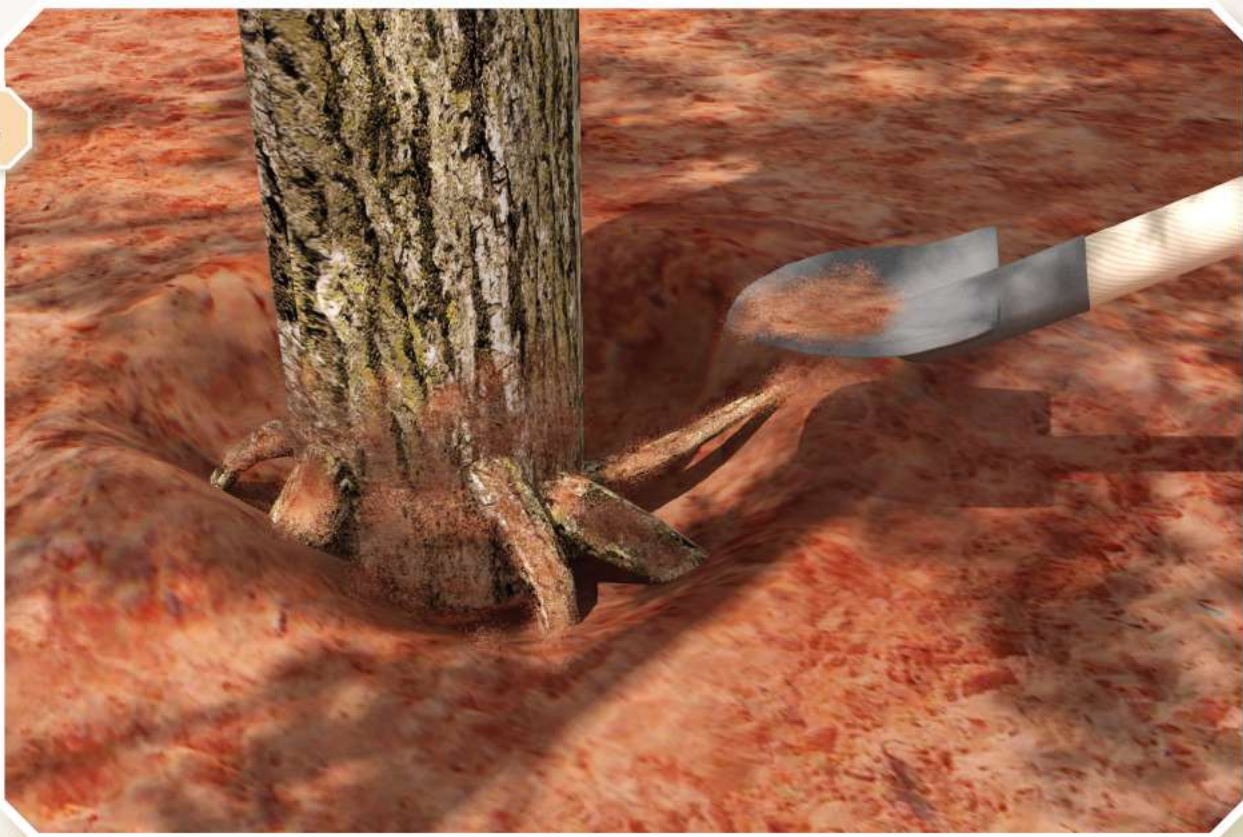
וברק"י, אבנים שעל עיקרי האילן.

דף ג' ע"א

18

גמ', ואין מאבקין.

וברש"י, ששרשיו נראין, ומכסין
אותו באבק.

דף ג' ע"א

19

גמ', ואין מעשנין.

וברש"ג, עושין עשן תחת האילן, כדי
שינשרו התולעים שעליו.

דף ג' ע"ב

רב דימי אמר ששמע מימרא בעניין מצוות שביעית (שמיטה) ואינו יודע פירושה. כה דבר המימרא (תרגום): "היה מקום לומר שילקה על התוספת אך קיימת דרשה שפטור" נחלקו רבי אלעזר ורבי יוחנן בפירושה

רבי יוחנן	רבי אלעזר	הדעות החולקות הפרטים
חרישה בערב שביעית, שהיא "תוספת" על שנת השמיטה.	חרישה בשנה השביעית, ומכונה תוספת מפני שאינה מפורשת בתורה.	"תוספת"
מון הפסוק בְּחָרִישׁ וּבְקָצִיר תִּשְׁבֹּת ⁴ יש ללמוד שחריש בערב שביעית שנעשה לצורך פירות שביעית - אסור.	ציווי התורה על איסור שביעית, נאמר בלשון "כלל ופרט וכלל": כלל - שֶׁבֶת שֶׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ (לא כתוב מאיזו מלאכה לשבות). פרט - "שִׁדְךָ לֹא תִזְרַע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר" ¹ (המלאכות פורטו). כלל - שְׁנַת שֶׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ. ² במקום כזה דורשים שב"כלל" נאסר כל הדומה ל"פרט". לפיכך, חרישה הדומה ל"פרט" - זריעה, אסורה. ³	מדוע "היה מקום לומר שילקה"
בלימוד "גזירה שווה" משבת, כשם שבשבת לא נצטוונו על "תוספת" ⁵ , כך בשביעית אין איסור לחרוש בשישית. ⁶	התורה מציינת "כרמך לא תזמור", אף על פי שזמירה היא תולדה של זריעה שכבר נאמרה. ללמדנו - רק תולדה זו נאסרה ולא תולדות אחרות, ולכן חרישה מותרת.	הדרשה שפטור

1. ויקרא כ"ה ד, 2. שם פסוק ה. 3. גמרא עמוד א. 4. שמות לד/כא. 5. מלבד תוספת כל שהוא - תוספות. 6. גמרא ד/א.

דף ג' ע"ב

במבליה זו שלשה שלמים.

- א. בסוגייתנו מובאר דין "תוספת שביעית", שאסור לחרוש בשנה השישית לצורך השנה השביעית.
 ב. נחלקו בית שמאי ובית הלל ממתי חל דין "תוספת שביעית".
 ג. בגמרא נחלקו אמוראים אם יש כיום דין תוספת שביעית.

שלב א'			
ר' ישמעאל		ר' עקיבא	
הלכה למשה מסיני		שנאמר "בְּחֵרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת".	
שלושים יום קודם שביעית		לא פירש	
הדעות החולקות		מקור	תוספת שביעית מדאורייתא
זמן האיסור			
שלב ב'			
לפי שיטת רבי ישמעאל, הם נחלקו בדין "תוספת" מדרבנן.		לפי שיטת רבי עקיבא, הם נחלקו בפירוש דין התורה.	
בית שמאי ואמורים: איסור "תוספת" מעת שהחרישה אינה מועילה לפירות שישית		בית הלל ואמורים: איסור "תוספת" מוחג השבועות	
שלב ג'			
רב אשי		ר' יוחנן	
לר"י	לר"ע	לר"י	לר"ע
רבן גמליאל לא תיקן, אלא שמלכתחילה ההלכה למשה מסיני נאמרה רק לזמן שבית המקדש קיים, אך כיום אין דין תוספת.	רבן גמליאל לא תיקן מאומה ונותר דין התורה	תיקן לבטל את התוספת של בית שמאי והלל, ולהחזיר את האיסור שנאמר בהלכה למשה מסיני.	רבן גמליאל לא תיקן מאומה ונותר דין התורה
תקנת רבן גמליאל			

דף ג' ע"ב

20

גמז', עשר נטיעות.

וברק"י, המפוזרות בתוך בית סאה
קהוא נ' על נ' וכו'.

